02/10/2021

Σερρών: «Μεγάλη ευλογία ότι διακονώ σε αυτόν τον τόπο»

/ Επικαιρότητα

Με την αγιαστική παρουσία της αφθάρτου δεξιάς χειρός της «στερρῶς ἀθλησάσης», Αγίας μεγαλομάρτυρος Μαρίνης, τελέσθηκε το Σάββατο, 2 Οκτωβρίου 2021, η θ. Λειτουργία στο ομώνυμο, ιερό, κοιμητηριακό παρεκκλήσιο Βαλτοτοπίου, ιερουργούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγου.

“Είναι για εμέ ***εξαιρετική ευλογία να διακονώ σε ένα τέτοιο τόπο,*** *με ευσέβεια, ένδοξη ιστορία, ευγενικούς, ευπροσήγορους και φιλοπρόοδους ανθρώπους. Ειλικρινώς, δοξάζω, για την μεγάλη αυτή ευλογία, που πολύ αναπαύει την ψυχή μου, τον άγιο Θεό” είπε, μεταξύ άλλων, ο Σεβασμιώτατος.*

Κατά την διάρκεια δε της θ. Μυσταγωγίας, ιερολογήθη, συμφώνως προς την εκκλησιαστική τάξη, η ειδική ακολουθία **«ἐπί σαλευθείσῃ ἁγίᾳ Τραπέζῃ»** του ως είρηται ιερού ενδιαιτήματος της «ἀσπίλου ἀμνάδος τοῦ Θεοῦ», Μαρίνης, καθώς, οι στατικής κυρίως φύσεως, σοβαρότατες υλικές φθορές, τις οποίες επέφερε σ' αυτό ο πανδαμάτωρ χρόνος, κατέστησαν επιτακτική την ανάγκη της εκ βάθρων ανακαινίσεώς του, εσωτερικώς και εξωτερικώς.

Προϊούσης της ιεράς ακολουθίας, ο Σεβ. κ. Θεολόγος ερμήνευε στους πιστούς τα τελούμενα και τον θεολογικό συμβολισμό τους. Μετά την τελετουργική ολοκλήρωση της εκπλύσεως δι' ύδατος αγιασμένου και

αρωμάτων, της μυρώσεως και της ενδύσεως διά του κατασαρκίου και των λοιπών ιερών αμφίων της αγίας Τραπέζης και του καθαγιασμού διά του αγίου Μύρου των ιερών αντιμηνσίων, εσυνεχίσθη η Αρχιερατική θ. Λειτουργία.

Ως μάλιστα αρχικώς εσημειώθη, στο πλαίσιο της λειτουργικής αυτής πράξεως της Εκκλησίας μας, μετεφέρθη, προς προσκύνηση και πνευματική ενίσχυση των ευλαβών Βαλτοτοπινών, η εκ του παλαιφάτου ιερού Ναού Αγ. Μαρίνης και Αντωνίου Σερρών, προερχομένη θαυματόβρυτος και αδιάφθορος δεξιά χείρα της καλλιπαρθένου νύμφης του Χριστού, Μαρίνης. Το ευωδιάζον «τῷ τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως ἔαρι» άφθορο λείψανο της πανευφήμου μάρτυρος, εδωρήθη το έτος 1787, υπό του Μητροπολίτου Βοδενών (Εδέσσης) κυρού Τιμοθέου, στον προαναφερθέντα ιερό Ναό και έκτοτε αποτελεί δι’ αυτόν και δι’ ολόκληρο την Εκκλησία των Σερρών, τιμαλφέστατο πνευματικό θησαυρό, μόνιμο και απτό σημείο αγιασμού, «δοχεῖον, χωρητικόν και παρεκτικόν τῆς θείας χάριτος».

Προ της απολύσεως της θ. Ιερουργίας, **ο Σεβ. Ποιμενάρχης της κατά Σέρρας και Νιγρίτα συνεκλεκτής, κ. Θεολόγος, απένειμε το οφφίκιο του Σταυρ. Οικονόμου,** στον Αιδεσιμ. εφημέριο του χωρίου Βαλτοτοπίου, π. Γεώργιο Μπομπότα, επιβραβεύοντας πατρικώς, δι’ αυτού του τρόπου, την κατά πάντα φιλότιμη ανάληψη και εκ πάσης επόψεως άριστη περάτωση του ιερού έργου της ριζικής ανακαινίσεως του παρεκκλησίου της Αγίας Μαρίνης. Απένειμε δε τον δίκαιο της Εκκλησίας έπαινο στους μεγάλους ευεργέτες του ιερού παρεκκλησίου κ. κ. Κ. Ασανακίδη, Π. Ζαχαρίου, Σ. Ανθουλάκη, Αθ. Δριγκόπουλο και σε όλους εκείνους, που με την αρχοντική χορηγία τους, εστήριξαν οικονομικώς και ηθικώς, διά του ευλογημένου οικονομικού υστερήματος και του συγκινητικού ψυχικού περισσεύματός τους, τα έργα αποκαταστάσεως και ευπρεπείας του Οίκου του Θεού.

Συγκεκριμένως, ο Σεβ. κ. Θεολόγος, ανέφερε αναλυτικά στον λόγο του:

«Η τοπική των Σερρών Εκκλησία σεμνύνεται εν Κυρίω και διά σε, αγαπητέ μου π. Γεώργιε, όπως και για όλους τους καλούς κληρικούς μας, οι οποίοι σε καιρούς δυσκόλους και πικρούς ακτινοβολούν στον σύγχρονο κόσμο μας το φως του Χριστού, εμπνέουν και υπηρετούν τον άνθρωπο στην ολότητά του. Το έργο του κληρικού έχει σταυροαναστάσιμο πρόσημο, είναι έργο Θεού, αποστολή και διακονία του ανθρώπου.

Οι πρεσβύτεροι της Εκκλησίας μας είναι συνεχιστές του έργου των αγίων Αποστόλων, οι οποίοι ως αυτόπτες και αυτήκοοι μάρτυρες του Λόγου παρέλαβαν από τον Κύριό μας την σώζουσα αλήθεια και μετέφεραν στον κόσμο την ζωηφόρο και αγιαστική ευλογία Του, της οποίας φύλαξ, ταμειούχος και οικονόμος είναι η αγία Ορθόδοξος Εκκλησία μας. Ο Κύριός μας, επιβραβεύει, όχι μόνο κάθε αγαθή

προσπάθεια και προσφορά στην Εκκλησία Του, αλλά και την διάθεση ακόμη της καρδιάς μας και χαρίζει πλουσίως την ευλογία και την χάρη Του. Όλα τα έργα μας στην Εκκλησία, έχουν ως βάση τους, την ολόθερμη αγάπη μας για τον Χριστό και την ευλογημένη εικόνα Του, τον άνθρωπο.

Οι πατέρες και πρόγονοί μας, κάτω από δυσμενείς εξωτερικές συνθήκες, σκλαβιά, φτώχια, πολέμους, προσφυγιά, εκληροδότησαν σ' εμάς, ωραίους και μεγαλόπρεπους Ναούς, ενδιαιτήματα άγια του Θεού, διδασκαλεία αρετής, εργαστήρια αγιασμού και εγχριστώσεως, λιμάνια σωτηρίας και ακτινοβόλους φάρους πίστεως, ζωής, πνεύματος και πολιτισμού. Εμείς οι επίγονοι, τέτοιων θαυμαστών πατέρων, έχουμε χρέος ιερό, όχι μόνο να τους ονοματίζουμε με ευγνωμοσύνη, αλλά κυρίως να μιμούμεθα με την ζωή και τον αγώνα μας την πίστη, την φιλοθεΐα, την αρετή, την φιλοπατρία και φιλανθρωπία τους, να μην υστερούμε σε ευσέβεια και φιλότιμο έναντι εκείνων! **Είναι για εμέ εξαιρετική ευλογία να διακονώ σε ένα τέτοιο τόπο, με ευσέβεια, ένδοξη ιστορία, ευγενικούς, ευπροσήγορους και φιλοπρόοδους ανθρώπους. Ειλικρινώς, δοξάζω, για την μεγάλη αυτή ευλογία, που πολύ αναπαύει την ψυχή μου, τον άγιο Θεό.**

Έχομεν δι' ελπίδος, ότι τόσον οι Άρχοντές μας, όσο και ο πιστός λαός του Θεού, θα συνεχίσουν να στηρίζουν τα έργα της Εκκλησίας μας, που υπηρετούν και αναπαύουν τον άνθρωπο.

Στη ζωή μας είναι ανάγκη να εργαζόμεθα με όραμα, να είμεθα μέσα σε πνεύμα αμοιβαίου σεβασμού και ενότητος, συνδημιουργοί όλων των μεγάλων, αγίων και ευγενών έργων, που έχει ανάγκη ο τόπος μας για να προοδεύσει».

Τέλος, διενεμήθη σε όλους η ευλογία της ιεράς ακολουθίας και παρετέθη το καθιερωμένο κέρασμα.